

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget og ændringsforslaget sattes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Ændringsforslaget vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Første næstformand (Svend Auken):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

15) Fortsættelse af anden behandling af lovforslag nr. L 9:

Forslag til lov om ændring af lov om køb. (Revision af regler om forbrugerkøb m.v.).

Af justitsministeren (Lene Espersen).

(Fremsat 5/12 2001. Første behandling 11/12 2001. Betænkning 21/2 2002. Første del af anden behandling 26/2 2002. Tilføjelse til betænkning 21/3 2002).

Der var stillet 2 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen eller i tilføjelsen til betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget og ændringsforslagene sattes til forhandling under ét.

Forhandling

Lissa Mathiasen (S):

Som vi også fra Socialdemokratiets side tilkendegav i forbindelse med førstebehandlingen, er det jo ikke, fordi det her minimumsdirektiv om købeloven ligefrem tager de store stormskridt fremad mod bedre forbrugerbeskyttelse.

Kl. 14.10

Der var i hvert fald én ting, som undrede os, og som vi mente kunne gøres bedre. Det var bl.a. den sag, som vi så udspandt sig i forbindelse med eternitsagen fra Aalborg.

Jeg tilkendegav allerede ved førstebehandlingen, at vi mente, at det burde vi tage op, således at man havde en væsentlig længere reklamationfrist på det område. Det skete også, hvilket man kan se i den betænkning fra 21. februar 2002, der ligger. Da var der rent faktisk stillet et ændringsforslag – og endnu bedre af et flertal – som klart tilkendegav, at man var parat til at fordoble reklamationsfristen for byggematerialer fra de nuværende 5 år til 10 år.

Det var, syntes vi, et væsentligt skridt i den rigtige retning. Der var andre steder, man måske også skulle se på, men det har vi sagt at vi gerne vil vente med at gennemgå i forbindelse med en egentlig revision af købeloven. Men netop det her spørgsmål glædede det os, at der var et flertal for.

Så blev andenbehandlingen af det her lovforslag jo som bekendt udskudt. Den blev standset, og vi har haft fornyede udvalgmøder. I den forbindelse er det så kommet til at fremgå i al sin tydelighed, må man nok sige, at Dansk Folkeparti, til trods for at de i betænkningen fra den 21. februar klart tilkendegiver, at de støtter ændringsforslaget om forlængelse af reklamationsfristen, nu pludselig ikke vil kunne støtte denne forlængelse mere.

Man kan godt undre sig. Hvad er det, der pludselig har fået Dansk Folkeparti til at skifte mening, i og med at det har ligget klart fra starten, at det var reklamationsfristen og ikke garantien som sådan, der ville blive udvidet fra 5 til 10 år?

Sådan som vi har kunnet høre det i salen her, sådan som vi kan se på det, der står fra Dansk Folkeparti, må vi konstatere, at man åbenbart ingen selvstændig holdning har mere. Man har deponeret holdningen til de politiske beslutninger hos regeringen.

Jeg skal dybt beklage det, og jeg tror, at man-ge uden for det her hus, som har fulgt med i eternitsagen fra Aalborg, og som har oplevet, hvad det rent faktisk var for et resultat, der kom ud af det, havde forventet noget andet af flertallet. Jeg skal heller ikke lægge skjul på, at vi også havde forventet, at man fra regeringens side, fra justitsministerens side, ville have været med til at arbejde konstruktivt for det her.